

qui nescio quam, simplicem carnem in gingiuis ac pene collocant. Haudquaquam enim expenderunt innumeras nervorum fibras, & capillorum modo tenues uenas, hanc substantiam intercurrentes, illamque nec colore, uel substantia, nec æqualitate continuitate uel etiam musculorum carnem (quæ alioquin tot fibris implicatur) referre. Natura huiusmodi substantia, quam nisi duriusculæ conglobatæque pinguedini ad amissimam assimilaueris, tanquam stratum aliquod, aut terram præparauit, cui apte infiniti nervulorum surculi implantentur, quos ob exquisitum tactus sensum, à maioribus nervorum propaginibus, internam manus sedem aduentibus diffundi undique oportuit. Cæterum, etsi hæc pinguedo durior admodum que neruea sit, nihilominus in rerum substantia mollis est, ac proinde occurrentibus cedit, et ad aliud quippiam, neque id minimum, digitis conducit. Media enim inter digitum flectentes tendines, & dura, quæ apprehendimus, corpora reponitur, & aptissime tendines, ne aut premantur, aut contendantur, munit, unde etiam merito huius substantiæ quàm plurimum infernæ pedis cuti subijcitur, præterea ossium rectitudinem tunc corrigit, quando in circulum manus quippiam est comprehensura. Ac proinde externæ digitorum regioni hanc rerum Opifex minime communicauit, ut quæ ibidem inutile pondus digitis inferret, quum hæc regio, neque illo absolutissimo indigeat tactus sensu, neque quicquam in obliquum apprehendat, neque toties subulas scalpellæ, & id genus artium instrumenta propellat. Quinetiam in interna manus sede, ipsis quidem articulis minimum, in partibus uero inter articulos medijs, plurimum huiusmodi substantiæ industrius rerum Conditor produxit. Haudquaquam enim ossium sedes, quibus illa inuicem coarticulantur, huiusmodi substantia indiguit, quæ flecti debeat, & substantia ea, præterquam quod nihil commodi præstaret, obstaculo mori fieret, tum grauens ut superflua, tum etiam articuli spacium excludens occupansque, & etiam prohibens, quo minus articuli in acutos angulos flecti possent. Lateribus autem digitorum tantum eius substantiæ adnutriuit, quantum medias ibidem regiones, quæ uacue mansissent, replere potuit, quo et inde manus, non solum ut diuisum in multas partes organum, sed etiam uel uariè indiuisum suo munere fungi ualerent. Adductis enim inuicem digitis, ita eorum media regio ab hac substantia oppleretur, ut si quid etiam liquidi manu supina continere libuerit, id non elabatur. Postremo huius substantiæ beneficio extrema manus, illa mollit, subigit, & terit, quæ mediocriter mollia, molientibus & terentibus organis indigent, qualia per omnes artes sunt plurima. Quantum uero huiusmodi substantia ad corpora summis digitis apprehendenda auxilij præstet, nemini non perspectissimum est, quem minime latet, si ossium finibus nihil, quod cederet, appositum fuisset, ea facile debuisse rumpi, nec illis potuisse plurima corpora eleuari. quod modo huius substantiæ, & renitentium illi unguium opera obimus felicissime. Atque eiusmodi sunt huius substantiæ proprii usus, communis uero, quem cum carne adipeque parem exigit, is censetur, quo æstus tempore refrigerare, frigoris uero calefacere apta putatur.

DE MUSCULIS MANVS DIGITOS
mouentibus. Caput XLIII.

Digitorum
motus.



SSIVM quinq; digitorum constructionem superiori Libro prosequentes, longè aliam articuli speciem in primis quinque digitorum internodijs, & in secundo pollicis haberi scripsimus, quàm in secundo & tertio quatuor digitorum, & tertio pollicis internodio. Hæc nanque internodia mutuo ea articuli specie ingrediuntur, quam *γυγλυμοι* Græci uocant. Superius enim os in sui sinum inferius excipit, ipsumque inferius in suis sinibus superioris ossis tubercula admittit. Vnde etiam simplicem tantum motum hæc internodia, seu articuli exigunt, qui extensione & flexione nusquam ne tantillum quidem in latus declinantibus perficitur. At quatuor digitorum prima internodia in articulatione cum illis, quibus sustententur ossibus, coarctantur. Vnicus enim inferioris ossis sinus, unum caput superioris ossis excipit. quapropter etiam non simplici tantum motu, sed duplici aguntur, flexione nimirum extensioneque, & postea ad latera obliquo deductu inclinantur, seu ut semper loqui instituiamus, ad hos illosue digitos adducuntur, uel abducuntur. Porro cuius perspicuum esse arbitror, nihil referre num flexionem & extensionem simul pro simplici motu, aut pro duplici, ut unus scilicet flexione, alter uero extensione perficiatur, enumerem, aut rursus motum, qui in latere sit, unius loco habeam, aut duorum motuum uice recenseam, ut scilicet unus in hoc, alter uero in oppositum latus perfici dicatur. Cæterum hos omnes digito-

digitorum ossium motus uiginti & octo musculis c
sermonem inchoaturi, in quo musculi cuiusdam
quem quia cum digitorum musculis numerabimus
tur. Primi musculi principium teres, & statim
stantia mixtum, ex interiori humeri tuberculo en
prominente tuberculi sede, sed ab interiori sub
latum tendinem porrigentis, & duorum quos bra
& sub illius ferè musculi origine, qui inter radium
bitur. quanquam potius ex anteriori sede & inferi
sculus initium ducat. Musculus iste à crasso alioq
sus ulnæ radijque medium perreptans, perquam obli
mit. Hinc exactè carnosus et teres, in amplitudinem
rept. Antequam uero brachialis radicem contin
ipsum uenter in angustum magis coactus, in quatu
neruosiores angustioresque factæ, ilico in exactos ten
communi membrana utrunque tenui & mucosa in
ipsumque brachiale transcendunt, communi omnes
autem ligamentum id ualidum, & transuersum, e
rum, anuli formam (quod ad eius cavitatem spec
lis sinus amplitudinem, quæ ex ipsa originem duci
ligamentum id præterire, inuicem diducti, tres ac
gulos, & singuli unumquemque quatuor digitor
digitorum ossis radici latiores membraniæque facti in
tati. Dum uero primum digitorum os perreptant
dum ligamento obuoluuntur, quod ex uno ossis
id ex tota internæ ossis sedis amplitudine enatum,
quo primi musculi tendo unâ cum alio quem hu
nem securissime deducitur, ac ne sua sede à digito de
ita tamen ut tendini liberum iter circa omnem conne
enim quæ primis digitorum ossibus porriguntur, i
bus, uel quouis pacto adnexi hærent, sed ligamenta
nimè impediti perreptant. Cæterum his primi mu
ossi incumbunt, & priusquam secundum conscen
fuit) peculiare rarumque ex abundanti id accidit, qu
stratum transmittant tendinem, de quo statim ac pr
dididero, sum pertractaturus. Functio autem ipsius el
re, illud brachialis medio ubi inuicem adhuc ipsius
ximè admoens. Et quemadmodum minimi digiti
dis ossibus minus est, ita quoque & eius digiti tendo
la musculi carnosa pars parui digiti tendinem pron
cundus musculus primo subiectus ab interiori hu
tij uix aliquam portionem assumit. Ex ulnæ enim a
ticulatur, secundus hic musculus potissimum enalc
ce, quandoquidem ipsius superior pars seu apex, ill
ter cubitum flectentes est posterior. Secundus itaq
nosus & teres (non nihil latus tamen, & ut primus
biti sedem comprehendens ulnæ adhuc adnascitur, i
sede asciscit, qua ulnæ membrano connectitur lig
biti ferè longitudine consistenti. Quando uero mu
gitudinem descendit, aliquanto angustior redditus
ter ac primus finditur, quæ ante brachiale in teretes o
dinibus spissiores, quantum secundi musculi moles
nes communi membrana perquam mucosa, ac car
inuoluuntur, simulque coherentes, sub primi musc
brachialis sedis ligamentum, in manus uolam cont
tendines) æquales angulos efficientes, mox inuicem
digitorum excurrentes. Quemadmodum autem po